

28. NAV. NED. p. METOD BENEDIK Iz 25, 6-10a; Flp 4, 12-14. 19-20; Mt 22, 1-14

1. Danes je Beseda dvakrat odeta v prisodobno o gostiji, ki jo v Svetem pismu pogosto srečujemo. Gostija, simbol veselja, simbol široke božje naklonjenosti in radodarnosti do človeka. Gospod vabi h gostiji, na svatovščino, v veselje. To je nebeško kraljestvo, ki Gospod govori o njem: sproščenost, osvobojenost, neponarejeno veselje, neskalska vedrina; prvine, ki jih človek najde in ki postanejo njegove osebne lastnosti, ko z Bogom vzpostavi iskren odnos, ko se v pristni naravnosti z Bogom lahko pogovarja kot z Očetom.

2. Beseda nam slikovito predstavlja bogastvo božje ponudbe človeku:

- prerok jo vabljivo opiše kot *gostijo z izbornimi jedili in žlahtnim vinom*, ki pa daleč presega človekove pojme o gostiji: *Bog bo obrisal solze z vseh obrazov, uničil bo smrt za vedno* - ne ponuja le trenutka veselja, ampak razbremenitev, osvobojenost, ki jo človek lahko sproščeno zaduha šele takrat, ko ga ne mora omajati nobena ogroženost, ko ve: *Gospod, ki smo vanj upali*, je z menoj;

- Jezus poleg bogastva poudarja tudi širino božje ponudbe: *vse je pripravljeno, povabite na svatbo, katere koli najdete* - Bog hoče vsem ljudem dobro, čeprav ga nekateri zavračajo, drugi vzvišeno ignorirajo, drugi pobalinsko zasmehujejo, drugi se ga sramežljivo izogibajo;

- neizogibno se nam postavlja vprašanje, kako mi sami gledamo na to božjo ponudbo: smo je veseli ali nas je ob njej strah, se obnašamo kot da nas Gospod vabi pred sodišče ali na svatovščino - kaj le kaže naša vsakdanjost, naše govorjenje, naše obnašanje, naša naravnost?

3. Ključnega in usodnega pomena je seveda vprašanje: ali bomo zraven! Da smo na Gospodovo gostijo povabljeni, ni dvoma: *Bog hoče, da bi se vsi ljudje zveličali in prišli do spoznanja resnice* - ko smo bili poklicani v življenje, nam je bila poklonjena tudi vstopnica v svatovsko dvorano. Vendar Bog hoče, da za udeležbo na gostiji tudi povabljenec sam nekaj stori. Gospod povabljenčevemu prispevku pravi *svatovsko oblačilo*. Kaj neki bi to bilo? Preprosto rečeno: stalno prizadevanje človeka, da bi s sebe odstranjal tisto, za kar sam čuti, da je slabo, tisto, zaradi česar je drugim okrog sebe v breme, vse tisto, kar je v nasprotju z božjim klicem v človeku, ki mu preprosto rečemo: vest.

4. Lahko se veselimo, da smo povabljeni na božjo gostijo, in kdor se zaveda, da ima pred seboj odprto srečo, je upravičeno vesel, sproščen. Vemo pa tudi, da je treba prispevati svoj delež, toda *vse premorem v njem, ki mi daje moč*.